577/2 N 10927

ლიტერატურული საქართველო

ჩემი სატია სამშობლო,
სახატე — მთელი ქვეყანა

საქართველოს მწერალთა კავშირის ყოველკვირეული გაზეთი

პარასკევი. № 36 (2815) გამოცემის მე-60 წელი: 1991 6 სექტემბერი. ფასი 40 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს მწერალთა კავშირის „მწერალთა სასახლის“ წესდება

საზოგადოებრიობისათვის ცნობილია, რომ ამა წლის 25 მარტს საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმმა № 196 დადგენილებით ყოფილი საქართველოს კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის შენობა (მაჩაბლის 11) მთელი თავისი სათავსოებით გადაეცა საქართველოს მწერალთა კავშირს.

პირველად პრეზიდიუმს მხარდაჭერით, მთავრობის № 132 დადგენილებით შეიქმნა საქართველოს მწერალთა კავშირის ლიტერატურული სასწავლო-სადასტურებელი, სამეცნიერო და საერაონო ფუნქციები, უწოდა მას საქართველოს მწერალთა სასახლე. შეიქმნა ჩვენთვის თვისებრივად ახალი ორგანიზაცია, რომლის წესდებასაც დღეს გთავაზობთ.

საერთო დებულებები:

1. საქართველოს მწერალთა კავშირის „მწერალთა სახახლე“ არის მწერალთა მიერ დაფუძნებული მეურვეობათა და ფონდებებით დამოუკიდებელი ორგანიზაცია, რომელიც თავის შუამავლობას წარმართავს საქართველოს მწერალთა კავშირის სამდივნოს მიერ დამტკიცებული სამუშაო გეგმის მიხედვით და ახორციელებს სამდივნოს მიერ მის მიმართ მიღებულ გადაწყვეტილებებს.

2. „მწერალთა სახახლე“ თავის ხელმძღვანელობაში ხელმძღვანელობს საქართველოს კონსტიტუციით, მოქმედი კანონმდებლობით და ამ წესდებით.

3. არის იურიდიული პირი და მოქმედებს სრული სამეურნეო დამოუკიდებლობის, ოპერატიულობისებრ და თვითგაზღურების საწესიებრივ, აქვს დამოუკიდებელი ბალანსი, ანგარიშწორებისა და სხვა ანგარიშები (მათ შორის ხაზინაში), სახელო დაწესებულებებში ფლობს ქონებას, მწერალთა კავშირის სამდივნოთან შეთანხმებით შეუძლია თავისი ხელული შეიძინოს ქონებრივი და პირადი ორგანიზებრივი უფლებები, იურიდიუ ვალდებულებები, იყოს მოსარჩელე და მოპასუხე სასამართლოში, არბიტრაჟსა და სამეფიატორო სახამართლოში.

4. აქვს მრგვალი ბეჭედი და დაწერილებული ნიშნები ბალანსი. ანრეთვე ემბლემა, სხვა აუცილებელი ბეჭედნი და შტამპები.

5. „მწერალთა სახლეს“ აფიდნებს ადგილსამყოფელია ქ. თბილისი, მაჩაბლის ქ. № 11.

1. „სასახლის“ საქმიანობის მიზნები და ამოცანები

1. „მწერალთა სახახლის“ საქმიანობის ძირითადი მიზნებია:

1. 1. დამხმარების გაწევა საქართველოს მწერალთა კავშირისათვის შემოქმედებით და საორგანიზაციო შუამავლობაში;

1. 2. ლიტერატურულ კულტურულ და ეროვნულ ღონისძიებათა ორგანიზაცია;

1. 3. საქართველოს მწერალთა ლიტერატურული შემეკედრეობის პროპაგანდა;

1. 4. მოწვევა ლიტერატურული ქვეყნების შემოქმედთა ჯამიელოდნის პროპაგანდა;

1.5. მოსამზადებლის ხელოვნი, ეროვიანური და ზნეობრივი აღზრდა;

1.6. სახახლე წყნის ხორციელებაცთ ხაუშაო ველმან უოსნმეაბის მწერალთა კავშირის სამდივნოს.

2. ზეიოალინეშნული მიზნების განხორციელებისათვის „სასახლეს“ ხელმძღვანელობს:

2. 1. ხაუთხილეი თარიღების აღნიშვნელი შეხვედრებს, ღამსაუტანებ.ᲨᲔᲛᲘᲛᲔᲓᲘᲐᲜᲘ, ლიტერატურული, ხაზოგადოებრივ-პოლიტიკური ხალაშოების, ლექციების და ხალეუნი ღღეების მოწყობას;

2.2. ქართველი ელანაოოსი და თანამედროვე მწერლების შემოქმედების ამსახველი ხაკამოეცნო ღარბაზის მოწყობას ფოტოტაწერდსნა და ვიდეოჩამაღის გამოეცენებით.

2. 3. საქართველოს ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ამსახველი ხაეესპაობიეთ ღარბაზის მოწყობას;

2. 4. კონკურსებს, კინოფესტივალებს, ხამხატვრო გამოფენა-გაყიდვებს, აუქციონებს, სხვადასხვა ხახის კომერციული ღონისძიებებ.ის ჩატარებას და ლატარიის გთთამაშებას მოკმედი კანონმდებლობის დაცვით.

2. 5. მწერალთა ცხოვრებისა და შემოქმედების ამსახველი დოკუმენტური კინო და ვიდეოფილმების შექმნას.

2. 6. კლუბოკის და თანამედროვე წ. ალთა ნაწარმოებების გამოცემას.

2. 7. საქართველოს მწერალთა კავშირის წევრებისა და მათი ოჯახების წევრებისათვის ხავანმაოალებელი, კულტურული და სპორტული წრეების მოწყობას მათი ტ. ალ ტული მოსახურების მიზნით სახახლეში ხაეცალეური ტურიზმის განყოფილების შექმნას.

2. 8. „გარდა ზემოაღნიშნულისა, „მწერალთა სახახლეში“ იმუშავებს ხავაკრო და ხაეოფაცხოვრები მოსახურების სხვადასხვა ობიექტები, რესტორანი (სახანეკეთო მოსახურებით) ბუფეტი და ლაშის ბარი.

3. „სასახლის“ უფლებები:

1. „მწერალთა სახახლის“, მოქმედი კანონმდებლობით დადგენილი წესების დაცვით უფლება აქვს:

1. 1. თავის კომპეტენციაში შემავალ საკითხებთან დაკავშირებით, საქართველოს მწერალთა კავშირის სამდივნოთან შეთანხმებით, განახორციელოს ხაქმიანი კონტაქტები რესპუბლიკის ტერიტორიაზე და მის ფარგლებს გარეთ. დაამყაროს ურთიერთობები და დადოს ხელშეკრულებები თავის ხაქმიანობის სხვადასხვა ხაკითხებზე როგორც საქართველოში, ისე მის ხაზღვრებს გარეთ. შეახრულოს ხაგარეო-ხავაკრო, ხაკრედიტო და ხათამამუკენ მოქმედებანი და სხვა ეურიდიული აქტები სხვადასხვა ეურიდიულ და ფიზიკურ პირებ.თან.

1. 2. ააშენოს, შეიძინოს, გაახვეთოს, აიღოს და გახეცეს ოჯახი როგორც საქართველოში, ისე მის ხაზღვრებს გარეთ ყველა სახის ძოძრავი და უძრავი ქონება.

1.3. შექმნას სხვადასხვა ურთიერეი ხაწარმოები, გახსნას თავისი წარმომადგენლობანი და ბიუროები, მონაწილეობა მიიღოს ხაქმეთ ხაზოგადოებებში, ხოციალიებში, გაერთიანებებში და აგრეთვე ყველა სხვა ხახის ორგანიზაციებში, როგორც ეარეხმლეკოს ტერიტორიაზე, ისე ხაზღვარგარეთ.

1. 4. უცხოელი ეურიდიული პირებისგან და მოქალაქეებისგან მიიღოს ვალუტა მათთვის გაწეული მომსახურებისათვის (მათ შორის ხავაკრო).

1. 5. ოვაკრის დადგენილი წესით, განსაორციელოს ხაუშაოკენ ოპერაციები.

1. 6. დაიწყოს სახელმწიერეულო ფასები და ტარიფები შესრულებულ ხამუშაოებზე.

1. 7. მოახდინოს წარმოებული პროდუქციის რეალიზაცია ხაგრამო, კოოპერატიულად, კომერციული და ხახელმწიფო მაღაზიებს მეშვეობით ხახელმწიერეულნი ხაფუძველზე.

1. 8. დამოუკიდებლად დაამტკიცოს შუამავლ ხაშტატო რიცხეი. მათ შორის ანაზღაურების, პრემიერებისა და მატერიალური წახალისების პირობები.

1.9. მოიწვიოს ხაუშაოდ და შეოახებინის პირობების გათვალისწინებით კონსულტანტად ნებისმიერი ქვეყნის მოკალაქე, შექმნას დროებითი ბრიგადა კოლეკტივები.

1. 10. განახორციელოს ხაწარმოო, ხახანათ და კულტურულ-ხაეოფაცხოვრები დანიშნულების ხხვადასხვა ობიექტების შენენებლობა და ამ შენენებლობის დაფინანსება.

1. 11. განახორციელოს მამოწერა, ხაერთაშორისო ხატელეფონი, ხატელეგრაფი, ხატელეტაიპი, ხატელეფაქსი, ხატელეპაჭი და სხვა კავშირის ხახეები. გამოიყენოს ფოტოგადაღებები ალფაი და ვიდეო ამპარატურა, კომპიუტერები და სხვა ხახის ტექნიკა.

„სასახლის“ ქონება და ხახსრები

1. ხაწერდებო ფონდი იქმნება საქართველოს მწერალთა კავშირის მიერ და ეკუთვნის „სახახლეს“.

2. „სახახლე“ დადგენილი წესით იძენს და იღებს:

ა) ძირითად ფონდებს ოჯარით;

ბ) ხაბრუნავ ფონდებს;

გ) კეიდებსა და ხესხს ბანკებში;

დ) ძირითად ფონდებს ბალანსზე;

ე) დროებით ფინანსურ დახმარებას (მათ შორის ვალუტით).

3. უფლება აქვს ხაზღვარგარეთ შეიძინოს მოწეობილობა, ტექნოლოგია, ხელსაწყოება, ხასაღები და მაკომპლექტებელი ნაკეთობანი.

4. მის ხაკუთრებას წარმოადგენს გაწეული მომსახურებით და წარმოებული პროდუქციის რეალიზაციით მიღებული შემოსავალი, აგრეთვე, ხაკუთარი ხახსრებით შეძენილი ქონება.

დაბეგვრა და ანგარიშგება

1. „მწერალთა სახახლე“, მწერალთა კავშირის სამდივნოსთან შეთანხმების შემდეგ, დამოუკიდებელია ხმარეკეთებს სამეურნეო ხაქმიანობას ამ წესდებით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესახებ ისა, ეარეთვე, არსებული რეალური საბრაოების გათვალისწინებით.

2. საქართველოს მწერალთა კავშირი „სახახლის“ განუხაზღვიოს:

ა) საერთო შემოსავლიდან ანარიცხების სტანდარტ ნორმატივებს: — საქართველოს მწერალთა კავშირის ხახარგებლოდ;

ბ) ახალ შენენებლობაზე ეკონტრალიზებული კაპიტალდასაბანდების ლიმიტს;

3. აუცილებლობის შემთხვევაში დამოუკიდებლად ქმნის ხარეზერვო ფონდს თავისი სამეურნეო შემოსავლიდან (წარმოებისა და ხოციალური განვითარების ერთიანი ფონდის შექმნის შემდეგ).

4. „სახახლისათვის“ სხვა მაჩვენებლების, ეკონომიკური ნორმატივებისა და ლიმიტების დაწესება არ დაიშვება.

5. თავისი ხაქმიანობის შედეგებზე ანგარიშვალდებულია ხაქართველოს მწერალთა კავშირის წინაშე. ახორციელებს თავისი ხაქმიანობის შედეგების აღრიცხვას, ბუღალტრულ და სტატისტიკურ ანგარიშგებას ხახელმწიფო ხაწარმოებისათვის დადგენილი წესით და ახსუნს აგებს მის მიერ შედგენილ დოკუმენტაციაზე.

6. მისი ხაქმიანობის შემოწმების უფლება აქვს ხაქართველოს მწერალთა კავშირის სამდივნოს.მიერ გამოყოფილ კომისიას, აგრეთვე ხახელმწიფო ხაფინანსო-ხაკონტროლო ორგანიზს.

მოგებარგება

1. „მწერალთა სახახლის“ მატერიალურ-ტექნიკური მომარაგება ცენტრალიზებულად განაწილებელი: რესურსებით ხდება ზემდგომი ორგანოს მიერ და, აგრეთვე, ხაწარმო ხაშუალებებს ხახითმო ვაკრობის ხარეზერვებ.ის ხარჯზე.

3. ეკონომიკური ეფექტიანობა — ესაა თავისუფლებისა და დემოკრატიის შეერთიერთლენ და აქეა.

ამ დღეებში უცნაური სანახაკია საქართველოს მეთვალთაბის სახახლე — მას ეკუთვნებიან „ეკეაშანი“ აქეს შემორტყმული. ირგვლივ მილიციელთა ხიმრავლე ეკრინობა. დგანან შეწუხებულ და შეშფოთებულ ადამიანთა ჯგუფები. გვოდგება ხელმოწერები — მოითხოვენ, რომ მთავრობამ მეტი ენერგიულობით ებრძოლოს ეროვნული მოწეობანი არეულობების ინიციატორებს...

რა ხდება? ამ არც თათარი ჩანს, არც მოწყლი და არც ოუნა... რაღაც ძალიან შეშფოთებული და ხამწუხარო ამბავი. ეს ამბავი ორი ხეკემბრის ხალამის დაიწყო. ერთ-ეროელ-დემოკრატიული პარტიის ხელმძღვანელობამ გადაწყვიტა მიტინგი ჩატარებინა ქალაქის ერთ-ერთ ტერიტორიაზე მოედანზე. ეოქა კი ამ პარტიის სხვა თავეარლებებს დანაწერია, არც მიგინეკთ „ოეემის“ ეკოოეენია გადაწყვიტეს: ეუშვირ სიტეკვებით უნდა ეკოოენთ ნათ საქართველის ერონული მოეარობა, ეუენაცა ხაბჭო, პრეზიდენტი, მათ ამორჩეული ხალხა... მაგრამ ამ დღეს ეხეეე არ იკამრეს, მათ ეუონ არ ეუდეეს ეენიგიან დამეცელთა მოთხოვნებს და... ხაშეუხარიდ, მოსდგა ზეტაკეეა. დაიდგა რამდენიმე კაცი... არ დაეკოოენა ტელეტაიპმა და ტელეგრაფმა: ამ ღამეხეე მთელ მსოფლიოს მოედო ეს ჩვენი „ხაამეაო“ ამბავი და გამოსცადდა ხაკართველო ეურილიბაზეე ეეე

ᲔᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘ ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

(დასასრული)

2. უფლება აქვს მატერიალური რეზერვები, მათ შორის ძირითადი საშუალებები, ეროვნის დაგვეწილი ნაწილი სხვა საწარმოებიდან, ორგანიზაციებიდან და, აგრეთვე, მოკლეაქციებისაგან.

3. უფლება აქვს მწერალთა კავშირის სამდივნოსთან შეთანხმებით ხელშეკრულებები დაუფლის სახელმწიფოო, კოოპერატიულ, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს, აგრეთვე მოკლეაქციებს იმ პროდუქციის დაწარმოებაზე, სამუშაოების შესრულებაზე და მოწარმოებაზე, აუცილებელი მათი საქმიანური პროგრამის შესრულებისათვის.

ᲤᲘᲜᲐᲜᲡᲘᲡᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲙᲠᲔᲓᲘᲢᲘ

1. „სასახლის“ მიღებული მოგება სამეურნეო და კომერციული საქმიანობიდან გამოიყენება:

1. — ბუფეტები გადასახადებისათვის;

— ნაშენების ორგანის სახარებლოდ გადრიცხებისათვის;

— სასახლის ფონდების შესაქმნელად;

2. დარჩენილი მოგებიდან იქმნება წარმოებისა და სოციალური განვითარების ერთიანი ფონდი და მატერიალური წახალისების ფონდი.

3. შექმნილი ფონდების და სახეობის წესი განსაზღვრავს თვით „სასახლის“ მიერ, დამოუკიდებლად.

4. წლის განმავლობაში გამოუყენებელი სახსრები გადაეცა მომავალი წლისათვის და ამოლების არ ექვემდებარება.

5. „მწერალთა სასახლეს“ უფლება აქვს, დამოუკიდებლად დაადგინოს შრომის ანაზღაურების ფორმები და სიტემები. ამასთან, თითოეული მუშაკის შრომითი შემოსავალი განსაზღვრავს მისი პირადი შრომითი წვლილის მიხედვით და და მაჩუქარული ოდენობით არ იზღუდება.

6. დაგეგმილი წესით იყენებს ბანკის კრედიტს.

7. დამატებითი სახსრების მობილიზაციის მიზნით უფლება აქვს დაგეგმილი წესით გამოუშვას ფასიანი ქაღალდები, გაკეთებ ფასიანი ქაღალდების ბაზარზე.

„მწერალთა სასახლის“ მბრძანა

1. „სასახლეს“ მართავს ადმინისტრაციი, რომელსაც სათავეში უდგას დირექტორი. დირექტორი ინიშნება საქართველოს მწერალთა კავშირის სამდივნოს გადაწყვეტილებით.

„მწერალთა სასახლის“ ლიკვიდაცია

1. „სასახლის“ საქმიანობა რიგი ვადით არ იზღუდება.

2. მისი საქმიანობა შეიძლება შეწყვეტ მოქმედი კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევაში და განხორციელდეს რეორგანიზაციის, ან ლიკვიდაციის ფორმით.

3. რეორგანიზაციის დროს მისი უფლებანი და მოვალეობანი გადაეცემა შემდგომი ორგანოს მიერ განსაზღვრულ მეშვეობრეს.

4. ლიკვიდაციის შემთხვევაში შემდგომი ორგანო ქმნის სალიკვიდაციო კომისიას, რომელიც ადგენს შემდგომის მიერ დასაბუთებულ სალიკვიდაციო ბალანსს.

5. ლიკვიდაციის შემთხვევაში „მწერალთა სასახლის“ ქონება გადაეცემა საქართველოს მწერალთა კავშირს.

ᲘᲨᲚᲔᲑᲐ ᲡᲡᲠᲙ ᲛᲬᲔᲠᲐᲚᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘ?

20 აგვისტოს შეიკრიბნენ სსრკ მწერალთა კავშირის ორგანიზაციანი სერგეი კოლეგი, ანდრეზენი ანატოლი მიხალკოვი, ნიკოლაი გორბანოვი, ალექსანდრ პრობანოვი, იური ხუროვცევი, იური ვერჩენკო, ფედორს კუზნეცოვი, კოლეკ რამდენიმე მწერალი და მხარ დაუჭიჭერ „ГКЧП“-ის პოზიციას, თუმცა გადაწყვეტეს, რომ ეს წერილითნი არ ხამიეკალლიმენისონ. ამას ადასტურებს სსრკ მწერალთა კავშირის კონსულტანტი ვლადიმირ საველიევი, რომელიც ეხმარებოდა ამ სხდომას.

— ამის შემდეგ მწერალთა კავშირის პროგრესულად განწყობილმა ადგილზეკმა გადაწყვეტეს შეკრებილიყვნენ, — ფიქრობ „ბოსკოლეკ ნოსტალგიაზ“ ეორეხანილ ენტის გრიგორი ბაკლანოვმა. — ჩვენ შევიტყვეთ, რომ პუტჩისტების მხარდამჭერებმა თავიანთი შეხვედრა 21 აგვისტოსთვის დანიშნეს და მოვალეპარაკეთ, წინასწარ, გაფფრთხილებლად მიეხელიყავთ. ხერგეი კოლეგის კანინტეში შეხვლისას ადვილად იური ხუროვცევი, ნიკოლაი გორბაჩოვი, კანინტეის ეფრონი და სამდივნოზე მოვეხვნე მათ. ხურაოვცევი გამოვეკ, დანარჩენები დერეფანში გამოიფინენ და გასახელილისკენ გაეკვეხნენ. სამდივნოს სხდომას ეხურეთნენენ ალეს ადამიანი, ბერგაოო ბალანოვი, იური კარიაკინი, ეკვენი ეკატუშეკო, ანატოლი ანანიკეი, ეკგენი ხიდარიოე, ტიმურ პულატოვი და სხვები; 20 აგვისტოს თათბირის მონაწილეებიან სხდომას ეხურეთიდნენ მხლილდ ხერგეი მიხალკოვი, იური ხუროვცევი, იური გრიბოიდი და იური ვერჩენკო, სხდომა 4 საათი გაგრძელდა. სამდივნომ მიიღო 18-პუნქტიანი რეზოლუცია. აი, რამდენიმე მათგანი: შეუწყეს გაზეთ „დენ“-ის დაფინანსება, დიაფოს გაზეთების „ლიტერატურნაია როსიას“, „ოხსოფსკი ლიტერატურის“, ეუონალების „ნაშ სოვრემენეკის“ და „ოლოდაია გვარდიას“ ადეილოგიური პოზიცია, გამოვიხეფილდეს ხერგეი კოლეგი მწერალთა კავშირის ორგანიზეციის თანამშეგზამიდან, ნიკოლაი გორბაჩოვი მოიხსნას ლიტფონდის თავმჯდომარეობიდან. სამდივნომ გაიკეთა განცხადება, რომელითაც მიიჩნეეს, რომ იური ბონდარეკეს და ვალენტინ რასპუტინს არა აქეთ უფლება დარჩენენ სსრკ მწერალთა კავშირის მდივნებად. იური ბონდარეკეს კი განაცხადა, რომ შეეშინდა, და მოეკვანეთ თვითონეე დაწერა განცხადება ეკადემიის შესახებ.

19 ᲐᲒᲕᲘᲡᲢᲝᲡ ᲞᲣᲢᲩᲘ ᲓᲐ ᲐᲕᲬᲐᲖᲘᲗᲘ

ყველასათვის ცნობილია, თუ რა რეაქცია მოჰყვა სსრ კავშირისა და მსოფლიო მასწავლით 19 აგვისტოს მოვლენებს. ვეიდეზი, მეთაბელი, ნაწილობრივ მათნე ეაცნობი, თუ როგორ შეხვდნენ ავტაზეთნი ძალადობის და დაკეტ.ტურის გამარჯვებას.

სიხუთნენ საზოგადოებრიობის მეტი ნაწილი თავის „შეშფოთებას ვერ მალავდა საგანგებო წესების სახელმწიფო კომიტეტის შექმნასთან დაკავშირებით. ზოგიერთნი არაფერს არ ამბობდნენ და ელოდებოდნენ მოვლენების შემდგომ განვითარებას. აღმორჩნენენ ისეთნი, ვინც სიხარულით შეხვდა ამ ცნობას და თავის ეშოეიებს ვერც მალავდა. ისინი ავტაზეთშივე მოითხოვდნენ საგანგებო წესების შემოღებას.

როგორც ცნობილი ვახდა, ზოგიერთ თანამედებობის პირიც ამორეკდა დაესვა ხაკითხი ავტაზეთში საგანგებო წესების შემოღების შესახებ, მაგრამ სალდ მოაზოვნენ საგანგებო წესების შემოღებას. ეროგორც ცნობილია, ზოგიერთ ადამიანებმა არ დაუშვეს ამ ეზრის გატარება.

ირავის გაკვირვებია კომპარტიის ავტაზეთის რესუბლიკური კომიტეტის სხრაფი რეაქცია 19 აგვისტოს მოვლენებზე. მათ იმავე დღეს გაუგზავნეს დეპეშა პუტჩისტებს მხარდასაჭერად: 20 აგვისტოს კი „სოვეტსკია

მერაბ ელიავა

ედაღლარი ედინარი

რას ეტყვიან ტუს — ეფლეთ-პირველს ვარდა?!

ბაბალი — ეთვის, ხულეული — ვალიან, ძალი — ეფოვან, ქარა-ეანა — ბიდის! ქარალი — ეკნეხის!

ვალიანეული ბიდის, ნეფი ნაფი ეუსეიოთ, ეფ კი, რანანა ფიდ-ეუნ ქრეული ეფიდ ეფიდ ბიდანეს: ეფ ეფ ეფ

(დასასრული)

აკ-ია ჩვენებას მდედრაზე, მოიფლთის უდიდეს სარკოფაგზე ცოცხალ შერეკილებს!

აკ ჩამობრძანდნი, პატივეცემელო ვალერეანო, ამ წყვილადნი ვეეტბერეთი, ნახეთ, მიდლინილი ჩამბანილ ტანსაცმელ, სანლილ ტანშეკერილი ბელეტა ორის ხრანგეზენ ბანეკიი „ოენეფერ-ოენეფერ"... ეს ეთვლიდა ყველა ფალთალელი, პატივეცემელნი თავიდაფფალელი და ბერე ამბეფელი, ვის უნდა ეწერთ, ვის — არა!

ხალი-ოთხი ხალეკნის უწონელი, ონინფნეკიდი ზანეკინი ფლეს ორიმ ხამიფრეთ ხალეკანლეს კანხეკენ, ლრმა-პატივეცემელო ოენეფერ-ოენეფერ ფალეკანლეს ეს ფენრეკენ! ეკიდ ტანეკელ ალეკენ ეკ ოთეს ეზონ, ხაკეთან ხანლეი ზენოკ-ოთეფ ბანლეი ბალეფ ეკ ეკალეს ეზონ, ხაკეთან ხანლეი ზენოკ ტანეკ-

„მონღოლთა მიერ ერთ-ერთი ციხის აღებამ, აზიაში საბჭო

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ჩაფლული

ეს მასალა-კონსტანტინე ბამსახურდიას არქივში აღმოჩნდა და თავად დიდი მწერლის მიერ არის გასწორებული. ავტორს ითხოვთ გამოგვეხმაუროს.

რაფდენმა ატეკის კონტორაში ბახუოეთის გიფორტები მოთავა. ბარეთ გამეოვდა და პირდაპირ გარაეთხაკენ გაწერა. ო

ნახიერე არ ჭკონდა გაყალეო, როცა მხირეული, მიხასალმებელი შეიმალეეი შეეშოეა.

— რაფდენს ხიეოდსლე!

— რაფდენს გიეშარკოს!

— რაფეოოს ვაზლეავარ! — გადაეხეა ახლო ნათოსავი ომეი, — მოიმალოდეს ჩვენთან შეუოიბთ დაუეეეა. მაღალმა, მხარბეეიანმა ოიფერმა ხელეკავ გამოხეო.

— ახა ალენშოოთ!

— რა თქმა უნდა, — აუეენენ სხეეეი.

— რას ამბობთ, ეეეეთოა ვერ დავალეეე. დღეს პირველი გზაა_ეუნდა გავაკეთო..

— კაცეო, ლუდი დავლეოთ, ღვინოს არ გაძალეეთ.

— ერთი ჭიქა გადავკრაოთ.

— დავალეოცოთ.

— მადლობელი ვარ, ძმეეო, მაგრამ გზას უნდა დავადგე. ალრე მინდა ჩავიდე ქალაქეი.

— ახე რატომ ჩქარობ? ჯერ დილაა. ნახე, მზე არ ამოსულა. ქუთაისში ჩვენც მივდივართ. — მიხი შეჩერება სცადა ომეიმმა.

— მე ახალი კაცი ვარ. ხეოთია ეეეელეეერი დღის ხანათალეზე ვნაბო და მოვახეეო.

— რადგან მახე გინდა, კარგად იყავი, ხელნიერ მგზავრობას გიხოურავენთ, დიემშვიდობენ ახალ ოიფერის ჭეეელეეი.

რაფდენმა ეეეელეეი ხათიოოოვა ჩამოართვა ხელი და მხარეული სტვენით ქვიან ბარის გაეეეა. ამ ჩალხიან დღეს დიეწეო მეშაობა, მაგრამ ეინათაც იცხიდეი მათ, ეეეელეთან ჭკონდა პეეი ნაკაბი და ეხეენი ეეალეეხეო მიხი ერთეული ფოხტები ეეეენენ. გარაეეში შეეეალ. ახალი მანვანა ხიამი შეეთვალეეეა, მერე ეეალეი ჩაახხა, ზეითან და ბენზინის მარაგი შეამოეეა, ჩაჯდა კაბინაში და ადგილიდან დახძრა.

ის იყო ღია ეიეეკარში უნდა გახეულიყო, თავეხი სახეეი შეეოეხმა:

— ე-ე-ე-ე, რაფდენ, — ხელეების ქნევით მორბიდა ეეეოს ბიფლოდან ეალეარა ყარაეეი დიტო — შენ ხომ დღეს პირველ ეზოსაკენ აკეოეს, ეინ შეეოგხვდები, კარეი ფეხი მაქეს.

— არა მეეეს ეგეეეში — ეალეენა. ალრე მოეეცადა და გარაეი უკან მოიტოეა.

მთელი ხაში ხაათი შეეეჩერდალეე მაქაროდა. მზე უკვე დიდი ხნის ამოსული იყო. არხად ცაზე ღრუბლის ნაფალეი არ ეკეკენებდა. ცხელოდა, ირგვლივ ეეეელეეერი მწვანედ ხასხასებდა. კაბინაში ჩიტების ეკიკეიკე კი აღწევდა. მარეენე, ეზაარბაზარი ალლის ქვეკვინ ირიონა ზზოოდა. რაფდენი შეხანაშავ ეეეენბაზე იდგა. ის იყო მოხასხვეეზი შეეეზეა, რომ მაშინვე მეზარეეს ფაეეარი ეეეი. ხეეი ხასარეო ავტომანქანაა შეეენენეხელეეეო. „ავარია თეა, ან იქნებ ვინმე გადავიდა ალლიდან". ბაიფიკარა და ბარეთ გადმოვიდა. მაგრამ ეინ ეეენეარი ხასხასობა გადაეშალა. ბეეთი შოფერი და რაფდენმე მგზავრი ალლის ჩრდილში შეეადგა იყო. ბეეეკენე ხასარაო მანვანას ბასახეალეეი ჩიეხერეგა. ეეკანა მხრით ალლეეს მიბეკინდა, ეინა ნაწილთან ეი რიონხაკენ იყო მიმართული. ბეეერალს ალალ არ შეიძლებოდა, ეკ ბეა ეიწეროვდეხოდა.

— რა ამბავია? რატომ დგას ეს მანქანა ასე? ეინ ეკეკთანეეეეეალეეეა? — არავინ ეახეა ხმა. მხოლოდ ერთმა შოფერმა, ალედ, ამაბარობა მოკეეხა, მერე თავი მიაბრუნა, ცხეარიდან და პირდაპირ ხოლო გამოუშეა, გადაეეეერთხა და ალალა, მწვანე ტეეეი დაეეეეკ ეეეეე

ნოდარ ჯალაღონია

ალილეიკობი

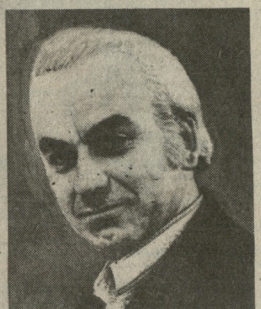

მაჩაბელი

ტრიპტიქი

მოლეკნე და მომღერალი მაჩაბელი დაირითა და ბიმღერით წარუძღვა მეომრებს და კრწანისში არაგველებთან ერთად დაეცა მტერთან უთანასწორო ბრძოლაში. მისი სახელი და საფლავი უცნობია.

I

სამშობლოსათვის დამიხარჯავს
გულიც, ლექსიც და სიმღერაც.
საქართველო ერქვა მხოლოდ
ჩემს ხმალსა და ჯაჭვის პერანგს.

მე დაირითი ვახელებდი
არაგველთა გულს და მახვილს,
სხვა საფლავი მე არ მინდა,
მე მათ გულში დავიმარხე.

შადიანი სიმღერებით
ნათელს ვფენდი დაჭრილთა სახეს.
სხვა სახელი არ მჭირდება,
მოვემატე მე მათ სახელს.

II

ფურმე ვიღაც მეძავება
ჩემი სისხლით მორწყულ მიწას,
ჩემი ძვლების შესალაგი
სხვის სამშობლოდ როგორ იქცა.

ვეკითხები საქართველოს:
ვისი ნებით, ჭკუით მოხდა,
რომ სამშობლოს მიწად ქცეულს
გვიბრძენებენ ახლა მოთხრას.

ვეკითხები ყველა ცოცხალს,
თუ დაგრჩენიხარ ასე ოხრად, —
აბა, იქ რა პასუხს მოგახოვთ,
მაგრამ აქ რა პირით მოხვალთ.

III

როცა უჭირს სამაჩაბლოს,
მე საფლავში როგორ გავძღო,
გვერდით როგორ არ დავუდგე
ჩემს სამკვიდროს და ჩემს სამშობლ..

თავო ჩემო, იმას ვდარდობ
გამოვაკლდი მამულს რა დროს...
საქართველოს როცა უჭირს,
მე საფლავში როგორ გავძღო.

სამაჩაბლოში მოკლულ ოს ექსტრემისტს

როს კაცი კვდება, მიწა ბერდება,
სიცოცხლე არის ქვეყნის ქონება,
შენი სისხლ-ცოდვა იმას ედება,
ვინც დაგიბნელა ჭაბუკს გონება.

ვიღაცის შვილო, მეუღლეკ, ძმაო,
დღეს სიცოცხლესთან თუ ხარ გაყრილი,
მე შენზე უფრო იმათთან ვდაობ,
ვინც შეგიჩეხა ხელში მახვილი.

სხვათა ფეხის ხმამ აგიყოლია,
სისხლი დაღვარე, სხვათა გულისთვის,
შენ სამშობლოსთვის არ გიბრძოლია
და არ მომკვდარხარ შენ მამულისთვის.

შენი სიკვდილით ცად ვერ ამაღლდი
და უსამართლო დარჩი ასევე,
მიწა, რომელსაც შენ უდალატე,
შენს ძვლებს საფლავში არ მოასვენებს.

შენს შესანდობარს არვინ აღავლენს,
შენთვის სანთელი არ აინთება,
მიწა, რომელსაც შენ უდალატე,
შენთვის მსუბუქი აღარ იქნება.

ცოცხალს რომ უმტრე და უორგულე
იმ ქართველს შენ იქ როგორ გაუგებ!
იმ კაცს, ვინც სამმოდ გული გაგიღო,
შენ კი ის გული ხანჯლით გაუგე.

შენ იმ ქართველის სახე საფლავშიც
არ მოგასვენებს და გაგაწამებს,
ვინც მშიერს ერთ დროს პური გაჭამა,
შენ კი ტყვია და მიწა აჭამე.

ამაო არის სულის ღაღადი,
გულში გავლება და გაფიქრებაც,
მიწა, რომელსაც შენ უდალატე,
შენი სამშობლო ვეღარ იქნება.

შენ ისე მოკვდი, ისე დაღამდი,
ვერ დაგიდგება ვერვინ თავმდებად,
მიწა, რომელსაც შენ უდალატე,
საფლავად აღარ გამოგადგება!

ხსოვნის ლექსი

ეძღვნება სამაჩაბლოში ოსი ექსტრემისტების მიერ ცოცხლად დაწყვარი ქართველი ახალგაზრდების — მერაბ მინდიაშვილის, ვახტანგ ელხაჯიევის, ზეიად ხაბრელიხა და ნუგზარ კახრაძის ხსოვნას.

რა სათქმელია იუდას ვერცხლი,
ეს არის ცოდვა ცისა და მიწის,
ხეზე მიბმული სისხლიან ცეცხლით
კაცობრიობის სინდისი იწვის.

აღარ ჰქონია მართლაც სამანი
კაცის სიმუხთლეს და სიბოროტეს,
ჰა, ბოლო წვეთიც, თმენის ფიალა
ავსებულია უკვე ბოლომდე.

სისხლიან ხელებს ცეცხლზე ითბობენ
სატანისა და ცოდვის შვილები.
როს წამებულნი პასუხს ითხოვენ,
ბოღმა გვიჭირავს მართლაც კბილებით.

ხან ორგულობა, ხან ორპირობა,
გულში ტკივილი ქვეყნის ოდენ,
დღეს რამეს თუკი ჰქვია გმირობა,
ეს არის ჩემი ხალხის მოთმენა.

დღესაც თუ ისმის ჩვენი ძახილი,
დღესაც თუ დავალთ თავაწეულნი,
ცეცხლში იწრთობა ჩვენი მახვილი,
ჩვენი სული და ჩვენი სხეულიც.

ცოცხლად მარხავენ და ცოცხლად
წვავენ,
როცა ვაქაცის სულს ვეღარ კლავენ,
და სამშობლოსთვის შეწირულ თავებს,
თაფლწყასმულ ტანს თუ იმ მოჭრილ
მკლავებს.

მიემატება ამათ სულიც,
ამათი ტანი ქცეული ფერფლად,
და საქართველოს ნებას და სურვილს
უნდა ამათი სახელიც ერქვას.

კვლავ აფლეთდება ... ხმალი დავითის

აპრილის ცრემლით თვალდანამული
მტრებს კვლავ სიმღერით შევეგებებით,
გულს ნუ გაიტეხ, ჩემო მამულო,
არ დალევია ალგეთს ლეკვები.

კი, იმ ღოლატით ვართ მოწამლული
და ის ხიზნებიც თავზე დავისვეთ.
მაგრამ, ნუ დარდობ, ჩემო მამულო,
კვლავ ამღერდება ხმალი დავითის.

იცის მტერმა და იცის მოყვარემ,
სირცხვილი ხარკად არ გაგიცია,
ის ცრემლი, ბეღლზე რომ დაგაყარეთ,
ცრემლი კი არა, ჩვენი ფიცია.

ფიცია ჩვენი ზურისძიების,
ჩვენი ჭრილობა და ტკივილია.
სისხლით მორწყული ქართველის ეები
სამაჩაბლოში ისევ ტირიან.

უფრო მკაცრი და ძნელი დღეებიც
გამოვიარეს ქართველს დროშებმა..
ჩამოენგურდნენ სვანი ბიჭები
და სამაჩაბლოს დგანან კოშკებად.

გულს ნუ გაიტეხ ჩემო მამულო,
ასე ნუ სწუხარ, ნუ დარდობ,
ის საარაგვოც ისევ ბმიანობს,
ისევ ცეროზ დგას სდადიანოც.

არვის შერჩება ცეცხლთან-თამაში,
ის სითავხედე და სითამამე.
კვლავ დაადგება ჯიღად თამარშენს
გამარჯვებული დროშა თამარის

იქ დახოცილი ჩვენი ბიჭები
საფლავში ერთი რწმენით ჩადიან,
რომ მაჩაბელი ისევ იმღერებს
სამაჩაბლოში ჰანგებს შადიანს.

ისევ იმღერებს „ბრავალეამიერს“
და ცა იქნება ისევ მზიანი,
და ჩვენი მიწა ისევ ისევე
იდიდგორებს და იბასიანებს.

პოეტს

როცა უჭირს საქართველოს,
მაშინ უნდა ხსნა და შველა,
ახლა უნდა იგუგუნოს
შენმა ხმამ და სიტყვამ შენმა

ახლა უნდა გამოგაცადოს
ერმაც, ბერმაც, მტერმაც, დრომაც...
სამშობლო არ გაპატიებს
დღეს დუმილს და განზე დგომას.

უნდა ზიდო შენი ტვირთი,
დღეს — დღეის და ხვალე — ხვალის.
ნუ გგონია, თითქოს უკვე
მოხდილი გაქვს ქვეყნის ვალი;
მგოსნის კისერს მუდამ ადევს
ერის ტვირთი და მტრის ხმალი.

როცა ხედავ მამულს მტრიანს,
როცა ხედავ მამულს აყრილს,
სიტყვა უნდა ჰგავდეს ტყვიას,
ლექსი უნდა ჰგავდეს მახვილს.

თორემ შემდეგ რა ფასი აქვს
ან შენს ლექსებს ანდა შენს ხმას,
გამარჯვებულ საქართველოს
ხოტბასა და ქების შესხმას.

გულის ტკივილით ნათქვამი ლექსი

სადღაც ხარობენ ალბათ,
ჩემი პატარა მტრები.
ტრანზიტი ბრანსლი

თუმც ფიქრით, დარდით, გულის
ტკივილით
ბევრი უძილო ღამე ვათენე.
თუმც სამშობლოსთან და ჩემს
რწმენასთან,
ჩემს თავთან ყოფნა არ მაპატიეთ.

თუმცა ახარეთ სული ბოროტის
და დამიტოვეთ გულზე იარა.
თუმცა შემასვეთ, მართლაც, ბოლომდე
შხამით და გესლით სავსე ფიალა.

მაინც არ მძულხართ და შევსთხოვ
უფალს —
მარგუნოს ძალა, სული ისეთი,
ის თქვენი ბოღმა, ღვარძლი და გესლი
გადაგიხადოთ მხოლოდ სიკეთით.

ასე მგონია

დაკორტნილი მაქვს გულ-ღვიძლი
კაცთა სიმუხთლით და ქიშპითა.
ასე მგონია ცოხე ვარ,
ცოხე გატეხილი შიგნიდან.

აღარ ამცდება ნამდვილად
ან ტყვია ან ბოეთი ხალათი.
ასე მგონია, ცოხე ვარ,
ცოხე დაცემული ღალატით.

●

დავიღალე სიმარტოვით,
მაინც ვერ ვეთმობ სიმარტოვეს.
როგორც გაზაფხულის თოვლი,
სულს აპრიდის მზეზე ვტოვებ.

ცა გაიხსნას ისევ, იქნებ,
იქნებ მოლბეს ბედი ურჩი.
თოფის ტუჩზე დასმული ფიქრებს
თუ ცოცხალი გადავურჩი.

სიმონ ჯილაძის ფოტო

ეროვნული ბიბლიოთეკა

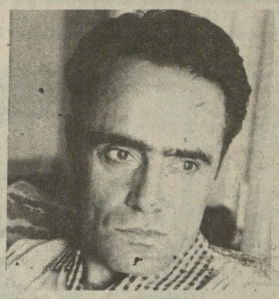

ფრიდონ ხალვაში

ლირიკული დეფილე

წყარო

შენ ხარ ყველაზე ერთგული, წყაროვ,—
მთის შვილი მთაში ხარობ და წვალობ.

მოდიხარ, გბურავს ეს ცა და ჰავა.
მეც მოველ, მაგრამ, მე ისევ წავალ.

შენ კი, ამ ბალახს,
ამ ქვებს და მუხებს
ალერსის ჩქერით მიუჩუხჩუხებ.

ამ მიწის გულის სხივით ანათებ,
მისი ხარ მარად, არ უღალატებ.

შენ აღმფრენით ჩაირბენ დაღმართს,
მიდიხარ, მაგრამ სულ მაინც აქ ხარ.

●

სამწუხაროა და გულსატკენი,
რომ მე — ქართველი,
ავლავ ვამტკიცებ,
რომ ვარ ქართველი.

შინაურთაგან ზოგი ჯავრობს:
— რად უნდა მტკიცი?!
იცან ისეც! ჯანაბაში, ვინაც არ იცის.

ზოგს კი, მომავალს სულ სხვა ბილიკით,
აწყობს — პირიქით.

აკაკი

მომიძღვის შენი სიმღერის შუქი,
ვიფიცებ შენ ლექსს, ლამაზს და ჭკვიანს,
ვარ ქართულ სიტყვის ბაში-აჩუკი
და მტრის ტყვიები ყოველდღე მშრიან.

ჩანგური ისევ საქართველოა,
რაც უნდა გვწყვიტონ, ჩვენ ვართ
სიმები, —
მისი შვილები, ჩვენ-ჩვენ კუთხეთა,
გოროხზე სისხლად დათესილები.

●

მიყვარს სიცოცხლე,
ისე, როგორც თქვენ,
სიყვარული კი ჩემი ფიცია.
და მტრებმა ჩემმა, რაც არ უნდა თქვან,
პასუხს არ გავცემ,
არც გამიცია.

რადგან პასუხად
თვით ჩემს ყოფნას ვთვლი,
ჩემი სინდისი, როგორც სიმღერა,
დროთა ავდრებში,
ფერით, ჟინით, ხმით,
არ დირღვევა, არც ამიღვრევა.

რა თქმა უნდა

შეიძლებაო მუსლიმანი იყოს
ქართველი? —
მეკითხებოდა თანაკუთხელი,
ვისაც სამშობლოს მუდამ ართმევდნენ,
ვისაც სამშობლოს ედგა უღელი.

მკითხავს მოსულიც
ბედშავ შაგშეთით:
შეიძლებაო მუსლიმანი ვიყო ქართველი?
ხედავთ, სავსებით არ გადავშენდით!
მაშ ამ სიმართლეს რას ემართლებით?

კითხვაში პასუხს
ვინც გრძნობს იმავროს,
სურს მუსლიმ ძმათა
მადლმაც იმადლოს.
რა ვუყოთ, მიწა თუ შემოგვრჩა
ორ სალოცავად,
ღმერთი ერთი გვყავს, ქართველებო,
ერთად როცა ვართ.

დედაენა

სამხრეთი თუ ჩრდილოეთი
სულ გდევნის და გედევება,
მაინც დედასაქართველოს
დედა შენ ხარ, დედა-ენა!

●

ვინ ვიყავ,
სად ვარ, საით მივდივარ?
რომ არ ვიქნები,
ვხედავ იმ დილას,
თავის ღელვით და ბორმა-ღალატით,
იმ შზეს და იმ დღეს ვხედავ
თვალნათლივ.
მიყვარს აქედან შნო იმ სიღრმეთა,
რაის ძებნითაც არ დაიღლება
ჩემი ჯილგის ნამრავლ-ნაკური.
ღმერთო, გაძლება მიე კაკური,
მიუ სიუხვე, რაც მე მინდოდა,
რომ არ ვიქნები,
შვილებს იმ დროთა.

●

ნალიის მიღმა გართხმულ სიჩუმეს
გადაგვებია ფიქვების ჩრდილი,
ხელზე პეპელა უზის ბიჭუნას,
გულზე — სპეტაკი ივნისის დილა.

მივრბი და ფეხზე ლორთქო ბალახებს
ფეხსაცმელივით ვირგებ და ვიცვამ.
ეს ყველაფერი ისე მამაღლებს —
ერთმანეთს ვერწყმით მე, ცა და მიწა.

●

მე რომ მძინავს, იმ ოთახში
დედაჩემის სკივრი დევს.
შიგ ვინახავ ტკბილ ღამეებს
ამ ოდაში განათევს.
იმქამინდელ სუნს ვეძიებ, —
ლრიჭოებზე ვუნოსავ მტვერს.

ფრაგმენტი სიდზე ნათქვამიდან

ხიდად მადიდონ,
მოვკვდები ოდეს,
ქვაში ქვად ყოფნა განა ძილია? —
დამაბიჯებენ ხეები ფოთლებს
და ქარშხლები გადამივლიან.

იმედი

იმედს ვიგულებ ყოველთვის მხსნელად,
დღესაც მას სხვაზე მეტად ვეძაბი,
საქართველოში, ყოველთვის, ყველგან,
ხარობს იმედი, როგორც ვენახი.

ეჰ, ძმებო, რამდენ დამპყრობს ვერკინეთ
ბოლოს იმედთან ისევ მივედით.
დიდხანს და დიდხანს, ალბათ, ჯერ კიდევ,
უნდა იმედის ვიყოთ იმედით.

●

მზე იწვერება, მწვანე ველზე
ცა ვერ ეტევა,
ყაყაჩოები ჩამოდიან მზიან წვეთებად.
სიჩუმე მეფობს,
ფერად ფრთებით დაფრენს ნიავი,
იქ რომ მატკინეს,
აქ მომირჩა გული მტკივანი.

●

ქართველობის წმიდა გრძნობით,
თავისუფალ სიტყვის მადლით,
მართალ, ქართულ სახელმწიფოს
სიკეთით და სიდიადით.
ამეტყველდი უფრო ტკბილად,
გულო, ბევრჯერ დანატანჯო.
სიყვარულით ნაშენებო,
საქართველოვ, გაგიმარჯოს!

ლაოკოონი

საქართველოა ლაოკოონი,
რამდენი ხანი აღრჩეს გველებმა.
ეგონათ, ვეღარ გავძლებთ ბოლომდი,
ეგონათ ჯანი გამოგველევა.

ლაოკოონი საქართველოა,
ომით, ღალვით თუ სასოწარკვეთით,
ათასჯერ ჩექმით გათელილება,
არ წავიქეცით, ფეხზე დავდექით.

სიკვდილს ებრძოდა ფეხზე მდგომარი,
ძალდა ბოროტი, რადგან ბოლომდი
სწამდა, სჯეროდა, თავის მომავლის.
საქართველოა ლაოკოონი!

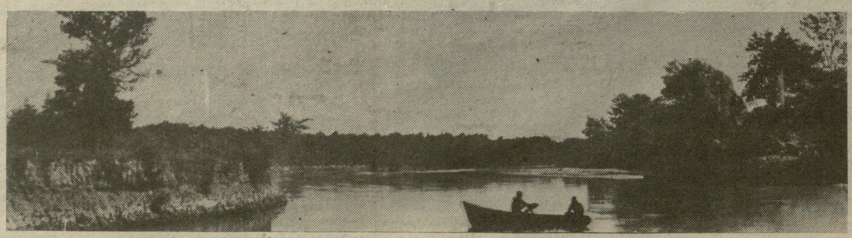

ზეარა
დათუაშვილის
ფოტო

ავტონომიები და იმპერია თუ ეროვნული სახელმწიფოები

პაპლე თოფურია

დღეს ავტონომიების საკითხი საყოველთაო ყურადღების საგნად ქცეულა. ეს იმიტომაც, რომ მეფანი ხასეოური ეროვნული პოლიტიკაცა არსი აშკარად გამოვლინდა ნალინერ ავტონომიებიანად.

დამმადიალეულ „ცენტრს" კარგად ეშალ მოგზენენიდან თუ როგორ ავსებედა მას ბოლშევიზმის ბერკეტი, ლენინი: „როგორც ჩანს, მოელი ეს „ავტონომიზაციის" წამოწეული ძირითავ ეკონ ირსწორი და არადროული („ნეკერეს ნენეოეეეეეეს" (ტ. 45, გვ. 356; ტეტ. ენსეეეეეეს").

ეს ხალეეეეეე

(დასასრული)

საამისოდ თითქმის საფუძველიც არსებობს: ეს: „ინა „ინა" —ფუძეფილან შემოსვლაში, ანალოგიკურად ერთი მეორეგან, ვეფხისტყაოსანი ერთი აქეთ. მაგრამ ძირითადში, ეროვნულობის დიდად განსხვავებული ერთობაა...

ანი რომ, ამბერის დასაბეგავად ეალს ფეიდოგიერ თუ სხვა ფიქტიურების შემოგვიყოფდ ეფილ შოგვაგენეტენ ეფ „ეფლტენ" ოფეს ნუ ინუფეფენენ თითქოს „პრიფეტიზიეტ ანა თუ ეიბრუფლის დაიეფეს ეიფეფილ ნაციონალიფეფ ანგეფიფეს, ანაფდ. ეირიეეფ, ოფრთხილეფს მის ინეთი „ფეეუზეფეფ" — მაგრამ აკ ნუ შეეშეეფეთ დამოფეფეს, ვაფეარქეფლო — „ეიეს კაპიტალისტეფი ბრუნეს ეეფილ" ნრუფ ოფეფეფეფლეს, მიეალეფეს ნაციოფალ ეიფეფილ ანიმოლეფან ეარეფ ძალდატეფენთოს ან პრიკეფეეფეს ეიფეფ დამეარეფლოს" (ტ. 24, ეკ. 188).

ბარალეფ, ეეფალეფ ილიმ! ბირფალირიფაფ ინეთი ეფდი.

ჩვენე ეეთანხეფილი ეროვნულ ხალეფეფოფეფ ეიუეფდეკი ილეტატენეფიფ ფ პრიფიფეეფეფეთ ეარეფ, — ანაფ, ეეშეარიკი დეეარკატენეფ ეარეფ ეაფეეფეფ ხალეფეფოფ, ფაზეფანეფ ალეფიფეეფ, — „ნაციეთა" ანიმეფეფეთ.

პოლიტიკური შეშინაეფი და დეეაფეფეი ალეკეფოფ ნე ატეეეეეენ. ფეარიფ ანე, ხალეფეფოფეფ — ფეარიფ ალეკეფანეფი (რაც ანალეფ დროფ ეფნეფ ეიფეფეფ) ეალიფეფეფ ეეეეფ ფ ეროფეფეფ ხალეფეფოფეფ.

ეაგრამ ეიფეფეეეეეფ თუ ანა ეიფეფეფ ეარეფ ეეეეე

„პაატა ბურჭულაძე— ჩემი მუსიკალური საქართველო!..“

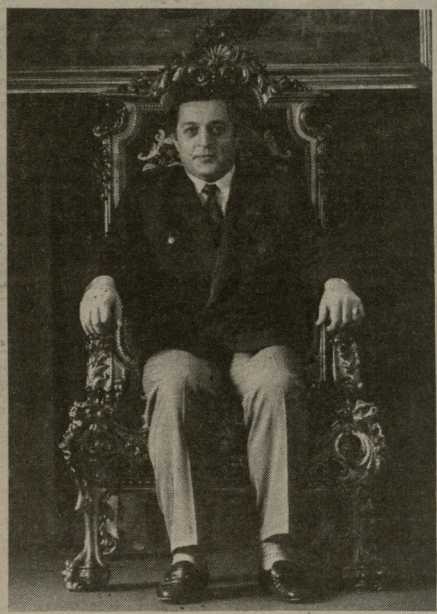

თითქოს გუშინ, გუშინწინ მოხდა პაატა ბურჭულაძის მსოფლიო აღიარება. „ბურჭულაძემ მსოფლიო „დიადერმ“ — წერდა 1986 წელს იტალიური გაზეთი „ილ-ჯორნო“. უკვე 13-14 წელია, რაც მას უზადო ტალანტს მსმენელისთვის უდიდესი სიხარული მოაქვს. მისი ხმის საოცრად მდიდარი, მკაზავარე ფერადობა, მის მიერ შექმნილი სახეები, შესრულების სტილი და მანერა, აქტიორული ტემპერამენტი და თავდაჯერება, როგორც ქართველი, ასევე უცხოელი მსმენელისათვის აზლიზელი და ძვირფასი ვაჭრა.

მოუხდავად უდიდესი წარმატებისა, პაატა ბურჭულაძე დღესაც შესაფერი თავდადებითა და პასუხისმგებლობით ეკიდება ამ რთულსა და საოცრად ამაღლებულ საქმეს. საკუთარი თავისადმი მოთხოვნილებამ, პროფესიული კეთილსინდისიერება და პრინციპულობა, სიმტკიცე, თვითკრიტიკულად დამოკიდებულება და, რაც მთავარია, შრომისმოყვარეობა, დაუნებებული ძიება... აი, რამ მიიყვანა მაღალი ხელოვნების საუფლოში ეს უდიდესი ტალანტის მომღერალი.

პაატამ შეძლო პანების „ნაკლებად წამყვანი, ნაკლებად პოპულარული პარტიები „წამყვან, პოპულარულ პარტიებად“ ექცია. მისი რეპერტუარი საოცრად მრავალფეროვანია, მოიცავს 24 პარტიას ოპერებიდან (ზოგერთი სხვადასხვა რედაქციით), მოცარტის, ვერდის და ფერიერის რეკვიემებს, სუთ სხვადასხვა სახის პროგრამას სოლო კონცერტებისთვის. ხმის გიგანტური დიაპაზონი, ბავერდოვანი ტემბრი და დრამატული ტალანტი საშუალებას აძლევს თითოეულ პერსონაჟს ზუსტი რიტმი და დინამიკა მოუძებნოს. ყოველივის ოგრანობა მისეული ხედვა, მისეული გადაწყვეტა. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ მას აქვს თავისებური სახასიათო ნიჭი, რასაც სასცენო მოშლერლაში აშვიათად შეხვდებით.

ამ უდიდეს რეპერტუარს მხოლოდ მის არაჩვეულებრივ ტალანტს ვერ მივაწერთ. თავისთან არადერი აქვნია, ეს დაძაბული ძიებებისა და დაუღალავი მუშაობის შედეგი.

ქართველი ერი ყოველთვის ხაყვარულითა და ინტერესით ადევნებს თვალს საამაყო მომღერლის შემოქმედებით გზას. ამ პაატარა წერილში შეუძლებელია ჩამოთვალოთ მისი თუნდაც წლევანდელი წარმატებები და ახალ-ახალი აღიარებები. ამბატომაც შეეჩერდებით მხოლოდ რამდენიმე ფაქტზე, რომლებიც ნაღლად გამოხატავს ამ განუზომელ ალტაცებასა და აღიარებას, რომელსაც მუსიკისმოყვარეული მიაგებენ პაატა ბურჭულაძეს.

ივნისში, ბალტიმორი ჩატარდა შესაბ საერთაშორისო მუსიკალური ფესტივალი „Musicaldia“, სადაც მონაწილეობენენ მსოფლიოში აღიარებული ვოკალისტები და ანსამბლური სიმფონიური ორკესტრები (უნდა „ალინიშნოს, რომ პაატა 1990 წელსაც იყო მიწვეული, მას უნდა გაეხსნა ფესტივალი, მაგრამ მისი პიანისტის ლუდმილა ივანოვას მეუღლის გარდაცვალების გამო მან ვერ შეძლო მონაწილეობის მიღება). ეს ფესტივალი დასავლეთში ფრიად პრესტიჟულად თვლიდნ.

„წელს ფესტივალში ალეილებულად მივიღეს მონაწილეობას, გაღაც ამბატომ, რომ ბასკეთი და საქართველო უჩვეულოდ ჩაკეს ერთმანეთს — ვანაცხადა პაატა ბურჭულაძემ“, — ასე ამცნობდა საზოგადოებას ფესტივალის გახსნის წინ მუსიკისმცოდნე ხოსე ლეუის კაბალიერი.

პაატამ სოლო კონცერტით გახსნა ფესტივალი, წარმატება უზომო იყო. ბალტიმორი ეესპანეთის საბეფო სასახლეა, სადაც ინახება ესპანეთის მეფეების საგარძელი. დღეს, საგარძელს დანიშნულება შეეცვალა; — ყველაზე გამორჩეული, სპეციალ სტუმრები მოსაკავთ საგარძელთან და ულეველს ძალეკენ საგარძლის გვერდით ხურთი გადაღიან, ეს თაყვანისცემის გამოხატვის ერთგვარი რიტუალია. საგარძელში ჩაჯდომა აშვიათად ხდება. პაატა ბურჭულაძეს მიაგეს პატივი და საგარძელში ჩაჯდომა შესთავაზეს.

„ოცი ყველაზე ბრწყინვალე ბანია მსოფლ მსოფლიოში“, — წერდა ბალტაოს გაზეთი „ფეიი კულტურა“.

●

როგორც ცნობილია, 4 წლის წინ, ვენაში დაარსდა პაატა ბურჭულაძის სახელობის კლუბი; საოცარია ამ კლუბის დაფეხლავი მოლაწეობა. ახანი პაატას ცხოვრების მონაიარენი არიან, მის არეცერთ გამოსვლას არ ტოვებენ უყურადღებოდ. მათ უკვე მე-4 საკმაოდ მოზრდილი წიგნი გამოსცეს, რომელიც მთლიანად პაატას შემოქმედებას ეძღვნება. აქ მოძიებული და მოტანილი ამონაწერები მსოფლიო პრესიდან თუ სად, რომელი ფირფიტა ჩაიწერა (პაატას უკვე 15 ფირფიტა ირსებობს უცხოეთში), რომელს, სად ამღერა, როგორ ცხოვრობს, რა უყვარს, რა ულბანს. საოცარია ის თანადგომა, რასაც იჩენენ მის მამაში მისი ვენელი მეგობრები.

ვენაშივე დაისტამბა ფართო ფორმატის წიგნი-ალბომი: „დიდი მომღერლები“, სადაც წარმოდგენილია ბოლო დროს მსოფლიოს უდიდესი მომღერლების (ლუბიანო პავაროტი, კლაუდიო აბადო, რენატო ბრუზონი, დომინკო ალანიდი, პაატა ბურჭულაძე და სხვები) ბიოგრაფიები, გაანალიზებულია მათი დამსახურება მსოფლიო ვოკალური ხელოვნების ისტორიაში. ფაბოდაა ილუსტრირებული მათი სასცენო მოღვაწეობა. სამწუხაროა, რომ ჩვენს საზოგადოებას არ შეუძლია ამ ბრწყინვალე წიგნის შეძენა, რომლის გადადურცულისას უფრო ნათელი ხდება, რომ პაატა ბურჭულაძეს გამორჩეული ადგილი უკავია მსოფლიო ვოკალისტთა შორის.

●

პაატა ბურჭულაძე დღეს თბილისშია, ავსტრიელი ბიზნესმენის ლეონოლდ ბაუზაეოს თაოსნობით 7 სექტემბრიდან საქართველოში საფუძველი ჩაეყრება მუსიკალურ ფესტივალს: „პაატა ბურჭულაძე — ჩემი მუსიკალური საქართველო“.

— როდესაც ბატონმა ლეონოლდმა ფესტივალის დაარსების იდეა შემომთავაზა, სიამოვნებით დავთანხმდი. წელს ფესტივალი შეზღუდულად ჩატარდება ფინანსების გამო, მონაწილეობას მიიღებთ მხოლოდ ქართველი შემსრულებლები, ხოლო მუსიკისმოყვარული ტურისტები კი საფრანგეთიდან და ავსტრიიდან ვეწვევიან. მომავლისთვის შეთანხმდნი, რომ ჩემი მეგობარი კოლეგებიც მიიღებენ მონაწილეობას, დაფინანსებას ბატონი ლეონოლდი იღებს თავის თავზე. ბატონ ნოდარ ანდღოლაძესთან უკვე მოლაპარაკებულნი ვართ და ახალგაზრდა ქართველი გოგონლტები გამარჯვენენ ფონკურტებს. მ-ში კი მე ვიმღერებ „დონ კარლოსში“. საერთოდ კი, მომავალში ამ ფესტივალზე მეეერი კარგი საქმის გაკეთება შეიძლება.

— პაატა, თქვენ პირველი ქართველი მომღერალი ხართ, რომლის ფირფიტებსა საზღვარგარეთ გამოდის, პირველი ქართველი მომღერალი, რომელმაც მსოფლიო „დიადერი“, კიდევ ბევრი პირველის თქმა შეიძლება. რა თქმა უნდა, ლამაზი ხმა ყოველთვის შემძლეა, რაც უფრო მდიდარია ხმის ელვარა, მით უფრო მეტი საშუალება აქვს მომღერალს შესძინოს მსმენელის სული... მაგრამ, მაინც, როგორც შემოქმედი, რას თვლით თქვენი წარმატების მთავარ მიზეზად?

— ამის მიზეზია მუსიკის სიყვარული. მე სიმღერის გარეშე სახმარებლად. სანტა-პეტერბურგის ეროვნულ სოიპერ თეატრში „დონ-კარლოს“ დგამს თეოერ ჩეკიეტ, მხატვარია მურაზ მურვანიძე, დირიჟორი ვალერი გერგიევი, მარტის თვეში ამ სპექტაკლში ვიმღერეს ფილიპ II-ს პარტიას. იგივე სპექტაკლი შესრულდება გენუაში. 1992 წელს მადრიდი გამოაცხადებელია მსოფლიო კულტურულ ცენტრად. სანტა-პეტერბურგის სპექტაკლი მადრიდში გაიმართება, უს ინნება სიტყვნის დადგმა, რომელსაც სამი ათასი მაყურებელი დაესწრება.

— **დღეს საქართველოში ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლებაა. მან მეშვიდერეობად მიანდო გაპარტახებულია ქვეყანა, აჰა დიეზება მიწისძვრები, წყალდიდობა, ეკონომიკური ბლოკადა და ა. შ. ადამიანები დაძაბული სულიერი და ფიზიკური ცხოვრებით ცხოვრობენ, თქვენ ირიცოდე ფლეთბილისში ხართ, ყოველივეს აღიქვამთ. როგორი განწყობილება გეუფლებათ?**

— გუშინდელ დღეთა შენაბვა და მისი ანალიზი ჩვენი ეალია; ქართველმა ერმა გადაწყვიტა მოიპოოოს დამოუკიდებლობა, როთა მსოფლიოს ერთა ერთიანობაში საპატიო ადგილი ჰქონდეს და მთლიანად წარმოაჩინოს თავისი სულიერი კულტურა, თავისი შესაძლებლობანი. ამ საოცრად ამაღლებულსა და საოცრად ძნელ გზაზე უმეცდამიდ არავის გაუვალია და ეერც გაივლის; მაგრამ როგორ შეიძლება ამ დროს ჩასაფრებულის ორლში ყოფნა, როცა ეცხო ქვეყნის ვალები გვეხმარებიან, ჩამოდიან და გვერდით უდგანან მიწისქვრთ და სტიქიით დაზარალებულ ქართველობას, როგორ შეიძლება ამ დროს შეცდომის მოლოდინში ყოფნა; არანაირი პოლიტიკური არგუმენტი არ გაამართლებს არავის, როდესაც ისეიდეა გაჭირვებულ, დაძაბულ ხალხს კიდ უფრო, ხელოვნურად უბიძგებ ამათისაკენ; თითოეულმა ჩვენგანმა ჩვენი წვლილი უნდა შევიტანოთ ამ ძმიმე დროში. სხვა თუ არაფერი, გავამხნეოთ ხალხი, ქართველმა ხალხმა აირჩია ლეკვანდელი ხელისუფლება. ყველა ცეკლოზებულ ქვეყანაში. ოპოზიცია წელიწადნახევარ დროს ძალუეს მთავრობას..., შემდეგ ოუყება მათი მოღვაწეობის ანალიზი, და არა ხალხის ყოველმხრივ დაძაბული ყოფის უფრო დაძაბვა, ნუთუ სულ ახლო წარსულის გზა აღარ გვასოვს, რა ძვირად დაგვიჯდა ხიდის ჩატეხვა? ჩვენთან დემოკრატია მხლოდ იბრძვის, ცდილობს რომ დამკვიდდეს. ქართველი ხალხი იბრძვის არა ანარქიული სახელმწიფოს შესაქმნელად, არამედ დემოკრატიული სახელმწიფოსათვის. ხალხმა თავისი ნება უკვე გამოხატა და მის ნებას ნო ჩავუსაფრდებით, ამოვუდგეთ გვერდით და ყველანაირად მივეხმაროთ ერთმანეთს.

ნუთუ საქართველო ამიტომ გვიყვარს, რომ ქართველმა აქ არასოდეს მოისვენოს?!

ჩვენი ბელისუფლებისა მარილეკ ვერაფერი შეგშერდება, მისი ხვედრი საოცრად ძმიმეა, მაგრამ ვიცი, რომ ქართველ ხალხს ეარეცი ჭირი გინეცდია, მაგრამ გამოსავალი ყოველთვის უპოვია... ოპტიმისტი ვარ და ეოუნდადად ყველაფრისა ჰყვრა, რომ სულ „ოოტალა“ დგვრა ჩვენი თავისუფლებისაკენ.

ნათელა კობაბიაშვილი

ᲨᲐᲮᲛᲐᲢᲘᲡ ᲓᲐᲠᲑᲐᲖᲘ

ᲛᲐᲛᲐ-ᲨᲕᲘᲚᲘ ᲭᲐᲓᲠᲐᲙᲘᲡ ᲓᲐᲤᲐᲡᲗᲐᲜ

ᲒᲐᲛᲝᲩᲠᲘᲚᲘ ᲞᲠᲝᲑᲚᲔᲛᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡ ᲐᲢᲠᲐᲥᲪᲘᲘᲗ, ᲡᲘᲡᲣᲚᲘᲡ ᲗᲝᲜᲐᲠ ᲩᲮᲘᲠᲘᲗ, ᲔᲗᲘᲡᲐᲠᲘᲡ ᲛᲣᲠᲐᲚᲘ, ᲛᲐᲛᲐ-ᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲬᲐᲠᲓᲒᲔᲚᲘ ᲐᲠ ᲔᲡᲐᲠᲘᲠᲝᲑᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ, ᲝᲚᲝᲛᲝᲜ ᲑᲘᲜᲐᲛᲘᲡ ᲐᲠᲐᲛᲘᲠᲝᲜ. ᲘᲪᲘᲡ ᲭᲐᲓᲠᲐᲙᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲒᲐᲪᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲨᲔᲡᲐᲮᲘᲗ. ᲑᲐᲢᲠᲐᲜᲘ ᲗᲝᲜᲐᲠᲘᲡ ᲭᲐᲓᲠᲐᲙᲘᲡ ᲗᲐᲛᲐᲨᲘᲗ ᲛᲘᲬᲧᲕᲘᲡᲐᲜᲘ. ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲚᲘ. ᲭᲐᲓᲠᲐᲙᲘᲡ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲣᲠᲘ ᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲣᲙᲘᲗᲮᲔᲚᲘᲐ ᲘᲐᲜᲘᲡ ᲪᲘᲜᲔᲛᲐᲢᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲡ, ᲙᲘᲜᲝᲚᲝᲒᲘᲡ ᲛᲬᲠᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲐᲨᲘ ᲛᲘᲜᲓᲝᲠᲘᲡ ᲛᲘᲬᲧᲕᲘᲡᲐᲜᲘ. ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲚᲘ. ᲭᲐᲓᲠᲐᲙᲘᲡ ᲙᲚᲘᲛᲐᲢᲣᲠᲘ ᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲣᲙᲘᲗᲮᲔᲚᲘᲐ ᲘᲐᲜᲘᲡ ᲪᲘᲜᲔᲛᲐᲢᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲘᲚᲘᲜᲝᲘᲡ